

מ"ם הרשקוביץ

מסתורין באררט

אחד
הוצאה לאור

תוכן עניינים

פרק 19	אל הצוהר 5
85 בדרך הטבע	פרק 2
פרק 20	אורחים 10
59 תוצרת מעבדה	פרק 3
פרק 21	קורס לרבנים מתחילים 15
93 מתחילים לטפס	פרק 4
פרק 22	יחידות מובחרות 20
97 עז כנמר	פרק 5
פרק 23	שועל בדרך 25
101 בתוך התיבה	פרק 6
פרק 24	צוק איתן 29
105 תעלומה בירקון	פרק 7
פרק 25	בין משפיעים 33
110 כארי בסוגר	פרק 8
פרק 26	שחקנים וצבועים 37
114 עבודת הבירורים	פרק 9
פרק 27	הצעה שאין לסרב לה 41
118 תגלית בתנ"ך	פרק 10
פרק 28	פנקס דמיוני 45
122 מן המיצר קראתי	פרק 11
פרק 29	תאבי בצע? 50
127 החלטה כבדה	פרק 12
פרק 30	זוהי ארמניה 55
131 מאבקי מוח ולב	פרק 13
פרק 31	התנגשות 60
135 שתוליכנו לשלום	פרק 14
פרק 32	מבחן גורלי 64
139 בגיא צלמוות	פרק 15
פרק 33	טלטולי דרכים 68
143 מחשב מסלול מחדש	פרק 16
פרק 34	עיר הבורות 72
147 בידך אפקיד רוחי	פרק 17
פרק 35	אפשר להיכנס? 76
151 הגניבה הגדולה	פרק 18
פרק 36	מסכות בתשרי 80
155 התנגשות	

241	פרק 55 אמת או זיוף?	160	פרק 37 פקיד לקבלה.
245	פרק 56 מדרגות בבטן ההר.	164	פרק 38 ויחנו בגלגל.
249	פרק 57 תיבה של אמת.	168	פרק 39 חבר או חסר?
253	פרק 58 ראו אור גדול.	172	פרק 40 ייהרג ואל יעבור.
257	פרק 59 המקום השמור ביותר.	177	פרק 41 מונית מקורית.
261	פרק 60 לאורה הוא צריך.	181	פרק 42 מן הפחת אל הפחות.
265	פרק 61 האיש האפור.	185	פרק 43 שעון על היד.
269	פרק 62 מחבב דת ומסורת.	190	פרק 44 מאררט למוריה.
273	פרק 63 הברירה האחרונה.	195	פרק 45 תגלית בבקתה.
277	פרק 64 קרב ללא הכרעה.	199	פרק 46 תיבה נודדת.
281	פרק 65 דמיון לא מפתיע.	204	פרק 47 עדות מאומתת.
285	פרק 66 סוף העולם.	208	פרק 48 כרחוק מזרח ממערב.
289	פרק 67 אוזניים לכותל.	213	פרק 49 גלגל חוזר בעולם.
293	פרק 68 מילה של אמת.	218	פרק 50 העקרב הלבן.
297	פרק 69 אל-על.	223	פרק 51 שתי שיחות.
301	פרק 70 כרטיס קטן.	227	פרק 52 בור כרה ויחפרהו.
306	פרק 71 הצוהר שבלב.	231	פרק 53 אין סיכוי.
		236	פרק 54 משמר ההגנה.

אל הצוהר

הפסגות הלבנות של ההר שאך לפני רגע בהקו באור השמש - חשכו פתאום. הרוח נשאה מעל לראשיהם קבוצת עננים כהים, שהבריכו ברק והרעימו רעם. כמה דקות חלפו עד שגשם החל לזרזף על קבוצת המטפסים.

"זה יחלוף בקרוב", צעק ברננד, מנסה לגבור בקולו על הרוח השורקת. "החזאים הבטיחו שעוד הערב אמור מזג האוויר להתבהר".

"החזאים שלך בקושי יודעים מה היה, ובטח שלא מה יהיה", צעק ג'רמי בחזרה.

שימיק הביט סביב בחשש. העיר הגדולה, אריוואן בירת ארמניה, נשקפה מרחוק, קודרת. בתי הכפר ג'רמוק שמהם יצאו אמש, נראו כעת קטנים מאי פעם. לרגע הם דמו בעיניו למשחק הפליימוביל של אחיו הקטן, אי שם בבית שבבני ברק... מבטו נדד על פני טוקובוקו העתיקה הצמודה לה, ומשם בחזרה

לפסגות האררט. משהו בשדה ראייתו שלו השתבש, ושימיק נחרד לראות תזוזה בלובן המושלג.

“היזהרו, מפולת!” קרא בבהלה.

“בואו אחריי!” צעק צוק ומשך את ידו של שימיק. הם רצו, שפופים, לעבר מסתור סלעים דרומי, בכיוון ההפוך מהמפולת המתקרבת.

“זו נראית מפולת קטנה”, אמר ברננד אחרי שהתמקמו. “גם היא תחלוף תוך כמה דקו... היי! מה קורה כאן?”
לעיניהם הקמות של החבורה, נבלע ברננד בין הסלעים, ולא נודע כי בא אל קרבם.

“אתה שם?” שאל ג'רמי בחשש, ומיהר לשלוף מתרמילו את הפנס הגדול. גם צוק הוריד מכתפו את החבל המגולגל במטרה לזרוק אותו בעקבות ברננד, אך אז נשמע הקול.

“מצאתי אותה!” קרא ברננד בקול חנוק מאושר, והד עמוק הצטרף לקולו: ‘מצאתי אותה! מצאתי אותה! מצאתי...’

ארבעה חודשים לפני כן.

מאות מדפי הספרים בספרייה של מכללת בירקבק שבאוניברסיטת לונדון, נשאו בגבורה את הספרים העתיקים,

גאוות האוניברסיטה כולה. שקט שרר באולם הקריאה המואר במנורות קטנות עתיקות ובאור יום קלוש שחדר מבעד לחלונות המקומרים.

ברננד ישב קמוט מצח מעל הספר העתיק. הוא שב והשווה את הנתונים, עיין בתרגומים השונים שמאות שנים הפרידו ביניהם, שינן את הנתון לוויכוח ואת המוסכם על כולם, עד שלא היה בידו כל ספק.

הוא הוציא מכיסו את המכשיר הסלולרי ושלח הודעת טקסט לידידו ג'רמי. "ג'רמי, בוא מהר לספרייה".

ג'רמי היה ההפך הגמור מברננד. כשברננד דגר על הספרים - ג'רמי כיסח את הדשא. כשברננד ציטט משפט פילוסופי - ג'רמי מצא זמן לבדיחה שנונה. ובכל זאת, היו השניים חברים טובים ואף ביצעו יחד כמה פרויקטים מורכבים.

ג'רמי נכנס לאולם הספרייה, שיערו האדמוני כמעט עומד בסתירה לאפלולית הרצינית ששררה במקום. הוא מצא את ברננד חמוש במשקפיו, רכון מעל ערמת ספרים.

"שים לב!" אמר ברננד והחל לקרוא: "צוהר תעשה לתיבה". מסבירים חכמים: 'אבן טובה המאירה להם'.

"להזכירך", הדגיש ברננד, "מידות התיבה הן כך: אורך - שלוש מאות אמה, מאה וחמישים מטרים. רוחבה - חמישים אמה.

גובהה - שלושים אמה. זה כמו בלוק שלם בסלאמס - שכונות העוני של לונדון, ואת כל זה האיר יהלום אחד! זה אמור להיות יהלום גדול מאוד ונדיר במיוחד...

"כעת אני מקריא לך מתרגום יונתן בן עוזיאל לתורה על המילים 'צוהר תעשה לתיבה': 'לך לפישון וקח משם אבן טובה ושים אותה בתיבה להאיר לכם...' בפישון כידוע היו האבנים הטובות מאז בריאת העולם, ונוח לקח משם יהלום אחד ויחיד, שהספיק להאיר לכל התיבה.

"לא כתוב שנוח הוציא את היהלום מהתיבה. בכל ההיסטוריה הארכאולוגית לא מצאנו יהלום כזה. מסקנה? היהלום עדיין שם, מחכה לנו!"

ברננד הוסיף והקריא ספרים נוספים, ציטט ופירש. ממשפט למשפט דבקה ההתלהבות גם בג'רמי. עד זמן השיעור הבא כבר היה ברור לשניהם: את החופשה הקרובה הם יעשו בהרי האררט.

שלושה וחצי חודשים אחר כך.

שימיק בן השש-עשרה יצא מבית הכנסת חב"ד בבני ברק, מרוצה בהחלט. זה עתה התקיים בפנים "כינוס תורה", כהוראת הרבי לימי חול המועד. הרב קאופמן, שמסר את השיעור,

התעכב בדבריו על סוגיית חמץ שעבר עליו הפסח, ושימיק
מצא את עצמו שואל כמה שאלות מוצלחות על פי המקורות,
שאלות שמצאו חן בעיני הרב ואף בעיני שאר הנוכחים.

'בשנה הבאה, כשארצה להתקבל לישיבה הגדולה שלו, כבר
תהיה לי התחלה טובה', הרהר שימיק בתקווה.

הוא לא הבחין ברכב ההשכרה הכחלחל שנצמד אליו מצאתו
לבית הכנסת ועד שחזר לביתו. שש העיניים שעקבו אחריו
מבפנים, מעבר לחלונות הכהים, לא החמיצו אף לא צעד אחד
מצעדיו...

אורחים

בני ברק.

"א-אנעים זמירות, ושירים אערוג..."

שימיק ישב על מיטת הנוער בחדרו וקרא בספר שאותו לקח אחיו הקטן מהספרייה. ברקע התנגן תקליט ניגוני חב"ד נעימים. 'אין כמו חול המועד', הרהר שימיק. 'לא ממהרים לשום-מקום. אפשר לשבת בבית ברוגע וליהנות מכל מה שלא מספיקים בימים רגילים. תכף נצא גם לשמחת בית השואבה...'

"שימיק, רוצים אותך בטלפון!" קראה אחותו מהמטבח. הוא סימן את העמוד שבו אחז, וניגש למטבח.

"מדבר הרב קריץ, מבית חב"ד גבעות", נשמע הקול מעבר לקו. "תוכל להגיע איתנו מחר למבצע לולב? יוצאים בתשע בבוקר, מיד בסיום מניין השחרית האחרון בבית הלל..."

"אשמח לבוא!" אמר שימיק.